

Vi kvinnor

Juni 1947

i Demokratiskt Världsförbund

MEDAN TID ÄR...

Elisabeth Tamm.

Två världskrig ha utkämpats. Det sista ännu värre än det första. Vad har mänskligheten lärt av dem? Krigets fruktansvärda fasor — skulle man kunna tro. Att hålla fred. Men nej. I stället att rusta, att förfärdiga ännu grymmare och avskyvärdare vapen för att förgöra varandra.

Det vore tid på att kvinnorna fick övertaga styret. Kvinnornas flertal vill inte krig. Och om vi samlade oss kring freden, blev det inte krig. Låt oss samla oss kring freden. Innan världen går under. Innan kapitalismens krig bryter ut. Medan tid är.

ELISABETH TAMM.

600,000 kvinnor protesterar mot rasförföljelse

Nedanstående protestresolution överlämnades i början av juni på Vänsterförbundets initiativ till amerikanske ministern i Stockholm. De undertecknande organisationerna representerar 600,000 svenska kvinnor.

Den demokratiska opinionen i vårt land har med rätta djupt upprörts över det intermezzo, som nyligen inträffade mellan färgade och vita amerikanska sjömän i svensk hamn. Det brutala uppträdandet och våldshandlingarna mot negrerna voro enligt polisrapporten provocerade från negrernas sida. Det skedda är tydligen ett uttryck för det förakt för de färgade, som i vissa delar av Förenta staterna, särskilt i sydstaterna, tar så hemska former som ostraffade lynchningar av negrer.

Rasförföljelse, i vilken form den än uppträder, är oförenlig med demokratisk ordning. Amerikanska medborgares hållning i denna fråga är icke ägnad att stärka världsopinionens tro på att Amerika företräder demokratiska ideal.

Aktualiseringen av negrernas behandling i Förenta staterna inom vårt eget lands gränser ger oss alltså anledning att understryka den svenska opinionens krav på respekt för svenska demokratiska traditioner, vilka avböja varje form av rasdiskriminering. Enligt svensk uppfattning innebär negrernas behandling i Förenta staterna icke sällan ett brott mot humanitära krav och en kränkning av människovärdet. Vi instämmer i de krav som från skilda håll framställts, att amerikanska myndigheter vidtaga åtgärder för att skydda sina fär-

Forts. sista sid.

KÄRA MEDLEMMAR I VÄNSTER- FORBUNDET!

Ni vet hur det är — man är med i många föreningar och egentligen hinner man inte med dem. Man hinner inte mer än betala sin medlemsavgift, gå på några sammanträden och välja en styrelse. I en hel del föreningar är det också tillräckligt. Det gäller om olika slags fackföreningar och om föreningar, som har till ändamål att följa utvecklingen på något visst kunskapsområde eller vara ett forum för meningsutbyte eller ge tillfälle till sällskaplig samvaro. Då kan styrelsen ensam sköta föreningen, den kan bevaka medlemmarnas intressen och den kan ordna sammanträden.

Det är klart att vi i Vänsterförbundet är tacksamma också för de medlemmar, som inte hinner mer än stödja oss med sitt namn och sin medlemsavgift. Men ett förbund av vår typ är i stort behov av en aktiv insats från många av sina medlemmar utanför styrelsen. Vi kämpar för en idé och det kan styrelsen inte med framgång göra ensam. Vi tror att kvinnorna kan få ett avgörande inflytande på världens öde om de sammansluter sig jorden runt i kamp för fulla medborgerliga rättigheter och verkligt politiskt inflytande, i kamp för sina barns kroppsliga och andliga hälsa, i kamp för demokrati och fred. Vårt mål kan vinnas endast om vi får många hängivna medlemmar i alla länder. Och just nu här i Sverige behöver vi hjälp av så många av våra medlemmar som möjligt.

Därför ber vi Er:

Tala med Era vänner om Kvinnornas Demokratiska Världsförbund så att vi vinner många nya medlemmar.

Sprid vårt medlemsblad, skaffa prenumeranter och sälj lösnummer.

Rekvirera och sälj den lilla skriften »Självklart samarbete».

Använd och ge bort eller sälj vårt brev-märke.

Skänk oss bidrag -- en sak eller pengar, som vi kan köpa för -- till det internationella lotteri, som skall hållas i Frankrike för att täcka de utgifter för Världsförbundets arbete, som återstår sedan medlemsavgifterna använts.

Skriv till oss, när Ni har några idéer, ge oss råd, förslag och kritik.

Vi tackar Er på förhand.

Styrelsen för Svenska Kvinnors
Vänsterförbund
genom

ANDREA ANDREEN.

Från förbundsmötet

SKV:s första förbundsmöte sedan förbundet blev svensk sektion av Kvinnornas Demokratiska Världsförbund, hölls söndagen den 27 april i Stockholm.

Efter verksamhetsberättelsen, som föredrogs av ordföranden *dr Andreen*, samt godkännande av stadgar följde styrelseval, med omval av ordf. och en del förändringar i de grupper som i styrelsen företräder olika partiriktningar. Nya medlemmar av styrelsen äro fru *Ruth Hamrin-Thorell* (folkparti-gruppen) och fru *Ingrid Wiberg*, Göteborg (fria gruppen).

Vänsterförbundets tidigare ordf., fröken *Kerstin Hesselgren*, som skötte klubban när förbundet blev KDV:s svenska sektion och som med sin erkända auktoritet verksamt bidrog till förbundets lyckosamma start i dess nya form, valdes till hedersledamot.

Efter lunch följde så inledning och debatt i en rad frågor. Fröken *Stina Skantze*, Göteborg, talade om likalönskravet och gav från skilda yrkesområden exempel på hur segt »kvinnolönetraditionen» sitter fast. Diskussionen ledde till att mötet tillsatte en kommitté för att söka uppnå vidgat samarbete mellan olika kvinnoförbund och yrkesgrupper i kampen för bättre löneförhållanden.

Dr *Ada Nilsson* uppvisade — efter en kort historik som gav drastiska belägg för myndigheternas till synes outrotliga undervärdering av barnmorskeyrket vilken fick ett aktuellt uttryck under vårens riksdagsdebatt — förloringsvårdens efterblivenhet och efterlyste lokala initiativ för att få någon lättnad i den olidliga situationen. För denna fråga valdes även en delegation bestående av bl. a. kvinnliga riksdagsledamöter, läkare, repr. för barnmorskekåren och mödrarna.

Om de ensamma mödrarnas problem talade fru *Karin Thungren* och gav många exempel på hur den manlösa familjen »glöms bort» eller sätts på undantag

Forts. sid. 6.

Kvinnornas hem är världen...

Att skapa vakna opinionskadrer bland kvinnorna är vår stora uppgift, sade fru Birgitta von Hofsten bl. a. i sitt tal om »Barnens framtid» på SKV:s oktobermöte. Vi återger här ett kort men väsentligt avsnitt av anförandet.

Vad kan vi i Sverige göra för att vara med i det världsuppbyggnadsarbete som väntar? Vad kan kvinnorna göra?

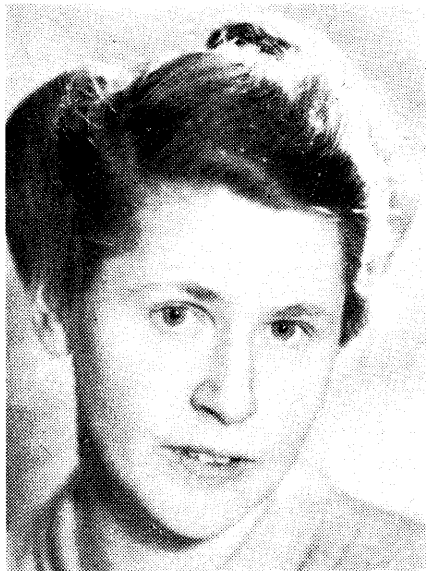
Att komma till insikt om, att väckas för, att det inte räcker med filantropi, att avstå kuponger och samla mat och kläder med mera sådant, är det första och viktigaste. Det finns någonting att vädja till där som inte får slå slint.

Den moderlighet, den månhet om och vördnad för växande liv som kvinnorna så ofta ger uttryck åt och som väl ytterst förklaras av att kvinnorna bär, föder, ammar och vanligen också vårdar barnen måste vidgas som vattencirklar ut över gränserna för den egna familjen och ut över gränserna för den stad, det land, den världsdel där vi bor. Att skapa vakna opinionskadrer bland kvinnorna, lära oss att kvinnornas hem är världen och att inte går att sätta staket kring den egna barnskaran och strunta i det öv-

riga är det första och viktigaste som måste göras. Här har Kvinnornas Demokratiska Världsförbund en oerhörd uppgift. Vi vet så litet om andra länder, om deras vardagsbekymmer, om deras önskemål. Vi känner ju knappast till hur vårt eget samhälle fungerar. Kunskap bidrar att skapa intresse, och kunskap är en förutsättning för att alls kunna göra sin röst hörd! Det är omöjligt att likgiltigt höra hur de små negerbarnen i sydstaterna i Amerika från sin tidigaste ålder brutalt knäcks i sitt människovärde, om hur de indiska barnen redan som små tvingas arbeta hårt, om hur de kinesiska barnens levnadsstandard ligger någonstans långt under den gräns där vi trodde existensminimum låg, utan att vilja engagera sig.

Kvinnornas Demokratiska Världsförbund har på ett annat sätt än något hittillsvarande internationellt kvinnoförbund tagit till sin uppgift att skapa en värld för barnen som håller måttet i socialt och kulturellt och ekonomiskt hänseende. Därför vill vi vara med där. Vi tror inte att det är möjligt att löpa förbi den vedertagna politiska gången, eller att det går att lösa världsproblemet genom resolutioner. Men samtidigt får vi inte underskatta den makt som kan ligga i att vara vaken samhällsmedlem och att i tal och skrift på olika sätt ge uttryck häråt. Att vara med som en levande cell i det diffusa som går under namnet opinion.

Men det räcker naturligtvis inte. På lång sikt tror vi inte att det är möjligt för kvinnorna att hävda de intressen de av många orsaker har särskilda möjligheter att tillvarata genom att stå välvilligt intresserade vid sidan av. Kvinnorna måste på ett annat och mera aktivt sätt än nu, med åsidosättande av fördomar och ängslan, av bekvämlighet och prestige, vara med i det innersta kärnarbetet, vara med där planer läggs upp och beslut fattas. Det är något oerhört väsentligt som måste bli drivkraften bakom detta: det gäller varken mer eller mindre än barnens framtid.

Birgitta v. Hofsten.

SJÄLVKLART SAMARBETE

av Honorine Hermelin.

Särtryck ur meddelandet nr 2.

Pris 10 öre.

Rekvirera och sälj!

PRAGMÖTETS BESLUT

Vi återge här i utdrag de resolutioner, som fattades vid Kvinnornas Demokratiska Världsförbunds första rådsmöte i Prag i februari.

OM KDV:S VERKSAMHET OCH UPPGIFTER.

Den internationella reaktionen och de pro-fascistiska element som den beskyddar strävar efter att underminera FN:s enhet. Den otillräckliga denazifieringen och demilitariseringen i Tysklands östzoner, icke-inblandningspolitiken gentemot Spanien vilken innebär ett reellt stöd åt Franco, de reaktionära monarkistiska kretsarnas verksamhet i Italien, de fascistiska bandens framfart i Trieste, den monarkistiskt-fascistiska regimen i Grekland och förföljelsen mot de demokratiska organisationerna i Egypten, visar att reaktionen och de fascistiska krafternas aktivitet ökar och finner ett starkt stöd hos de reaktionära kretsarna i USA och England och andra länder.

Rådet konstaterar med tillfredsställelse att tSovjetunionens utrikespolitik följer en konsekvent demokratisk linje och syftar till att stärka FN:s enhet, försvara de små nationernas rättigheter, genomföra Tysklands fullständiga denazifiering och demilitarisering samt bekämpa reaktionen och inspiratorerna av nya krig.

Rådet bekräftar ånyo den övertygelse som uttrycktes på KDV:s konstituerande kongress, att »för att konsolidera freden måste framförallt demokratin säkerställas i varje land, ty det var demokratins nedgång i de flesta av Europas länder under förkrigstiden som beredde vägen för fascismens angreppskrig och tillfälliga seger,»

samt att »fascismens militära nederlag inte innebär att fascismen och dess ödesdigra ideologi försvunnit».

För att stärka de demokratiska krafternas enhet rekommenderar Rådet de demokratiska kvinnoorganisationerna att

1) *Samarbeta med de nationella sektionerna av Fackliga Världsfederationen, med ungdomens organisationer och med alla andra demokratiska organisationer.*

2) *Mobilisera den allmänna opinionen i alla länder för att kräva snabbt och förbehållslöst förverkligande av beslutet i FN:s generalförsamling om allmän minskning av rustningarna, förbud mot atomenergins användning för militära syften samt respekt för Potsdambesluten.*

3) *Verka för tillstånd för KDV att sända en kommission till Tysklands östzoner för att studera den demokratiska kvinnorörelsen och ge den praktiskt stöd i dess kamp för Tysklands denazifiering och demilitarisering.*

4) *Rekommendera Verkställande utskottet att träda i kontakt med de demokratiska kvinnoorganisationerna i Österrike och Japan och understödja deras demokratiska strävanden.*

5) *Fortsätta kampanjen mot Francospanien (se vidare den särskilda resolutionen i denna fråga).*

6) *Ge offentlighet åt det verkliga läget i Grekland och Egypten och utverka tillstånd för kommissioner från KDV att där studera kvinnornas och barnens situation, samt organisera sändningar av livsmedel, kläder och medicin till de grekiska barnen.*

Resolutionen slutar med att understryka samarbetets betydelse för att kvinnorna skall kunna tillkämpa sig likställighet på alla samhällsområden, lika lön för lika arbete samt för att få till stånd en demokratisk fostran av barnen.

BARNENS LÄGE.

Rådsmötet redovisade den omfattande verksamhet som utförts av sektionerna särskilt i de krigshärjade länderna och underströk nödvändigheten av att snarast möjligt förverkliga kongressens beslut i den viktiga frågan om allsidig hjälp åt barnen. Särskilt barnen i Francospanien, Grekland, Kina och de koloniala länderna lever under fruktansvärda förhållanden.

Rådet beslöt göra en hänvändelse till FN:s sociala och ekonomiska råd för att få till stånd en undersökning av barnens materiella förhållanden, undervisningen osv., samt driva fram åtgärder för att bringa snar hjälp till de miljoner barn som är utlämnade åt svält och hemlöshet.

SPANIEN.

Rådet antog enhälligt den spanska delegationens förslag vilket innebär följande:

Ökad verksamhet för att förmå alla regeringar att bryta de ekonomiska och diplo-

Kontakt med Finlands demokratiska kvinnoförbund:

Från den mottagning som dr Ada Nilsson gav vid fru Hertta Kuusinen's besök i Stockholm en tid sedan. Fr. v. fru Kuusinen, dr Nilsson, SKV:s ordf. dr Andrea Andreen.

matiska förbindelserna med Franco och för att uppnå erkännande av den republikanska spanska regeringen.

Vädjan till de demokratiska kvinnoorganisationerna att bli fadderorganisationer till spanska kvinnofängelser, t. ex. Las Ventas, Madrid, kvinnofängelserna i Barcelona, Málaga osv. I dessa fängelser sitter bl. a. Maria-Teresa Toral, Isabel Sanz-Toledano och Mercedes Gomez Otero, vilka tidigare räddades undan dödsdomen tack vare den världsopinion som KDV gick i spetsen för att skapa.

Organiserande av internationella juristkommissioner som besöker de spanska fängelserna.

DE FÄRGADE KVINNORNAS STÄLLNING I USA.

Efter en sammanfattning av hur rasdiskrimineringen i USA yttrar sig på olika områden och av hur de färgade kvinnorna och deras barn hålls nere i ekonomisk och kulturell misär, uttalar sig Rådet i denna resolution för att

Stödja de färgade kvinnornas krav som försvaras av KDV:s amerikanska sektion, »Congress of American Women», av negerorganisationerna och andra demokratiska sammanslutningar,

Forts. sid. 7.

KVINNORNAS STÄLLNING I KOLONIALA OCH HALVKOLONIALA LÄNDER.

Eftersom kvinnornas ställning i de koloniala och avhängiga länderna utgör en del av det allmänna problemet om kvinnornas rättigheter beslutar KDV:s råd att hos FN:s sociala och ekonomiska råd samt hos FN:s kvinnokommission hemställa om en undersökning av kvinnornas ställning och de demokratiska kvinnoorganisationernas frihet att utöva sin verksamhet i de koloniala och halvkoloniala länderna.

KDV:s särskilda kommission för kolonial- och halvkoloniala kvinnofrågor bör företa ett fördjupat studium av kvinnornas läge i varje kolonialt land och i detta syfte organisera studiedelegationer, i första hand till Afrika och Stilla-havsländerna.

KDV:s råd kräver fullständig och förbehållslös tillämpning av FN:s stadga och särskilt av artiklarna 73—85 rörande icke-autonoma områden och länder som står under internationellt förvaltningskapssystem. Rådet protesterar mot de holländska, franska och brittiska regeringarnas politik som tjänar ett undertryckande av den nationella frihetsrörelsen i Indonesien, Viet-Nam, Indien och Palestina. Det kräver omedelbart slut på konflikterna och den väpnade interventionen som utgör ett hot mot världsfreden och mot de koloniala folkens demokratiska vinningar.

"DEN FRIA PRESSEN"

I den amerikanska tidskriften *New Republic* — redaktör Henry A. Wallace — gör Alexander Kendrick några intressanta avslöjanden beträffande de amerikanska journalisternas arbetsförhållanden vid ministerkonferensen i Moskva.

Den amerikanska pressen vadade i »ultimata», »olösbara svårigheter» och »samanstötningar». Den atmosfär av överhängande olycksöde, som vilade över rum 430 i Moskva Hotel — den amerikanska pressens huvudkvarter — berodde huvudsakligast, framhåller Kendrick, på att Moskvakonferensen, i de instruktioner journalisterna fick innan de reste hemifrån, redan på förhand framställdes som den länge väntade **u p p g ö r e l s e n**. President Trumans tal vid början av mötet gick ju också i samma anda. Att Molotov framställdes som ömsom bleknande och ömsom darrande — av män som hela tiden befann sig på två miles' avstånd — hörde följaktligen till spelet. »Det var sannerligen ett under», framhåller Kendrick, »att konferensen överhuvudtaget kunde fortsätta, sedan den dagligen likviderats i nyhetsspalterna».

Utrikesminister Marshall hade endast två mottagningar för pressen. Den ena gången fem minuter, då han kom — och en annan gång en större mottagning i Spasso House, då han talade om sin trädgård och alla såg en film. Trots denna bristande kontakt var Marshall den dominerande gestalten under Moskvakonferensen i de amerikanska journalisternas ögon. Framgångsrik regi från Washington och New York?

Men om »denna nya uppsättning av experter» sedan de kommit hem fortsätter i samma anda med artiklar, serier och böcker, som de historier de redan skrivit om Sovjetunionen, ja, då är det förklarligt, om man från ryskt håll, sedan man sett hur de amerikanska journalisterna missbrukar sina möjligheter att ge den övriga världen objektiva upplysningar, stramar åt censuren för Moskvakorrespondenterna.

E. S.

FRÅN FÖRBUNDSMÖTET...

Forts. fr. sid. 2

när det gäller åtgärder för standardhöjning åt barnen, bostättningslån osv. Samhället borde i stället hjälpa de ensamma mödrarna att ge barnen kompensation för vad de gäromiste om i den ofullständiga familjen.

Slutligen talade fru *Ina Möller* om det brådskande och ofrånkomliga i att göra kollektiva, arbetsunderlättande anordningar tillgängliga i vidsträckt omfattning.

Eftermiddagens andra avdelning hade kallats **»K v i n n o r n a s i n t e r n a t i o n e l l a s a m a r b e t e f ö r f r e d»**. Fru *Margit Lindström* gav en översikt av läget i Grekland och mötet beslöt understödja den proteströrelse som KDV:s amerikanska sektion inlett mot Trumans grekiska politik. Rapport gavs även om KDV:s internationella kommission för studium av denazifieringen i Tyskland och för kontakt med de demokratiska tyska kvinnorna. Kommissionen, som vid denna tidpunkt befann sig i Berlin, hade fått tillstånd att besöka de franska och ryska zonerna, däremot ej de engelska och amerikanska.

Ord. meddelade att KDV fått rätt att delta i FN:s sociala och ekonomiska råd som organisation med status **»B»**, men att förbundet fortsätter sin verksamhet för att få sina 80 miljoner medlemmar företrädna i rådet enligt status **»A»** i FN:s stadgar.

Ett av årsmötets intressantaste inslag var den skildring av de tyska kvinnornas demokratiska strävanden som gavs av fru *Fini Smålan*. Fru Smålan hade som repr. för Vänsterförbundet deltagit i »Tyska kvinnokongressen för fred» i Berlin i mars. 1,200 delegater deltog, valda med namnunderskrifter av 200,000 kvinnor. Det nya förbundet räknar nu 600,000 medlemmar och står i kontakt med KDV.

Förbundsmötet avslutades med en utomordentlig redogörelse för negerfrågan i USA av red. *Carin Hermelin*. En väldokumenterad undersökning, utförd av KDV:s amerikanska sektion, gav talarinnan ett rikt material till belysning av den ekonomiska och rättsliga undantagsställning som reserveras för

Tysk kvinnokongress för demokrati och fred

SKV:s representant vid de tyska demokratiska kvinnornas kongress berättar om det stora framsteg för den antifascistiska kvinnorörelsen som det nya tyska förbundet innebär.

Den 7—9 mars hölls i Berlin en stor kvinnokongress, varvid beslutades att bilda *Tysklands Demokratiska Kvinnoförbund*. Kongressen bevistades av 2.000 kvinnor från alla fyra ockupationszonerna, av dessa var 1.200 delegater och 800 gäster. Det framfördes hälsningar från gäster från Holland, USA, Sovjetunionen samt från Kvinnornas Demokratiska Världsförbund.

Under 1946 hade flera gånger framförts önskemål om att bilda en kvinnoorganisation, där alla kvinnor, som ville hjälpa till att bygga upp ett demokratiskt Tyskland, kunde ansluta sig, oavsett politiskt parti, religion eller yrke.

I december 1946 valdes en förberedande kommitté som bestod av 80 kvinnor, alla välkända genom sitt redan utförda arbete efter nazismens nederlag. Som riktlinjer för den nya kvinnoorganisationen uppställdes: *säkrandet av freden, bekämpandet av fascismen, militarismen och reaktionen samt återuppbyggnad och gottgörelse.*

Delegater till kongressen valdes på möten som organiserades t. ex. på en arbetsplats, ett sjukhus, en fabrik, ett kontor och där bildandet av ett demokratiskt kvinnoförbund behandlades. Alla som var för bildandet av ett sådant förbund kunde anteckna sig på listor och samtidigt valdes delegater till kongressen. I en gummifabrik hade t. ex. 1.000 kvinnor antecknat sig på sådana listor. På så sätt hade 200.000 kvinnor med sina namnunderskrifter uttalat sig för ett demokratiskt kvinnoförbund i Tyskland.

På kongressen hölls två stora referat: Fru *Paula Hertvig*, professor i biologi i Halle, talade om demokratiska kvinnoförbundets mål och uppgifter och *Emmy Damerius* från Dresden om kvinnorna och freden.

Av referaten framgick, att det var medvetandet om Tysklands skuld till kriget, den tyska nöden samt förpliktelsen till gottgörelse som hade åstadkommit önskan om en enhetlig kvinnoorganisation.

de färgade medborgarna i Amerika. KDV har helt naturligt ställt sig bakom den petition till FN som den amerikanska miljöorganisationen av negrer gjort för att få sina medborgerliga rättigheter och sitt människovärde respekterade.

M. I.

Man vädjade även till den övriga världens kvinnor och särskilt till kvinnorna i England och Amerika, att de skall påverka sina regeringar, så att dessa stödjer och främjar de demokratiska krafterna inom det tyska folket.

Fini Smålan.

DE FÄRGADE KVINNORNAS . . .

Forts. fr. sid. 5.

Stödja dem som i USA kämpar för en lag om alia medborgares likställdhet, teoretiskt och praktiskt, i fråga om rätt till arbete (enligt principerna för »committee on fair employment practice»).

Förnya sin hänvändelse till FN, vilken stöder den petition som gjordes av National Congress of Negroes i 13 miljoner negrers namn, i juni 1946.

Uppmana KDV:s amerikanska sektion att starta en bred kampanj för att få alla framstegsvänliga vetenskapsmän, författare, konstnärer och andra intellektuella att arbeta mot rasdiskrimineringen.

Uppmuntra kontakterna mellan de färgade kvinnorna i USA och i länder där de färgade är likaberättigade med de vita.

Verka för anslutning av de färgade kvinnornas organisationer till Kvinnornas Demokratiska Världsförbund, som aktivt försvarar deras intressen och bekämpar varje form av rasdiskriminering.

MÖTEN OCH DISKUSSIONER

Den 28 april talade ordf. i danska organisationen Folkevirke, fru **Bodil Koch**, i Stockholm på inbjudan av Vänsterförbundet, Stockholms husmodersförbund, Stockholms Kooperativa Kvinnogillan och Fogelstadförbundet. Fogelstadförbundets sångkör medverkade.

Vänsterförbundet var under maj månad inbjudet dels till Kooperativa Kvinnogillens förbundets kongress, dels till Svenska Open Door Gruppens årsmöte, varvid fru **Sigrid Ekendahl** talade om likalönsfrågans aktuella läge.

Vänsterförbundets årsmöte, se särskilt referat.

Vid S. K. V:s Stockholms avdelnings möte den 9 juni talade författarinnan fru **Marika Stiernstedt** om motståndsrörelsen i Palestina.

600,000 KVINNOR . . . *Forts. fr. sid. 1.*
gade medborgare för övergrepp på svensk botten. Vi vilja även uttala vår förhoppning att den pågående aktion, genom vilken de amerikanska negrerna söka föra sina krav på medborgerligt likaberättigande inför Förenta Nationernas forum, vinner allt stöd av den demokratiska opinionen inom och utom Amerika.

Stockholm den 9 juni 1947.

Svenska kvinnors vänsterförbund
Andrea Andreen.

Internationella kvinnoförbundet för
Fred och Frihet
Birgitta Bellander.

Sveriges socialdemokratiska kvinnoförbund
Disa Västberg.

Kooperativa kvinnogillesförbundet
Etti Widhe.

Sveriges kommunistiska partis
kvinnosekretariat
Gerda Linderot.

Kvinnorganisationernas utskott för
mellanfolkliga frågor
Kerstin Hesselgren. Ellen Hagen.
Celie Brunius. Ruth Hamrin-Thorell.
Vera Björlingsson. Inga Ohlsson.
Elsa Cedergren. Eva Sandström.

Kung Franco och dollars

På samma gång som ett dollarlån bekantgöres kommer upplysningen att mer än 30,000 politiska motståndare äro fängslade.

— Eders Majestät, vi kan inte arresterar fler motståndare. Fängelserna är överfulla.

— Fortsätt bara, fortsätt att arresterar. Vi kan använda dollarlånet till att bygga fler fängelser.

(Ur danska tidn. »Information».)

Kvinnornas Demokratiska Världsförbund vädjar till sina nationella sektioner om gåvor till det **internationella lotteri** som förbundet anordnar för att stärka sin ekonomi.

En utställning av gåvorna, som kan vara små och stora och av vilket slag som helst (ex. keramik, textilier, nytighetsvaror av alla slag) ordnas i höst i Paris. Sänd fortast möjligt Ditt bidrag till Vänsterförbundets ordf. dr Andrea Andreen, Köpmantorget 2, Stockholm, eller till förbundets boxnummer.

FRANCO DÖDSDÖMER MINDERÄRIGA.

Från Spanien når oss nya meddelanden om den fascistiska terrorn. Av de senaste underrättelserna framgår att Francoregimen inte ens skyr tortyr och dödsdomar mot minderåriga. I Madrid har nyligen den fascistiska specialdomstolen dömsdömt nio spanska ungdomar av båda könen i åldern 15—18 år på grund av påstådd verksamhet riktad mot Francoregimen. En av de anklagade, en 16-årig flicka, lär genom tortyr i fängelset ha blivit sinnessjuk.

Inför dessa skakande underrättelser vilja undertecknade organisationer protestera mot dessa ohyggliga övergrepp mot ungdom. Vi fästa uppmärksamheten på den proteströrelse som Francos terror i detta fall redan framkallat i England och Italien och hemställa att svenska regeringen omedelbart gör föreställningar i Madrid för att rädda de dömsdömda ungdomarna. Vi kräva vidare att Sverige bringar inför Förenta Nationernas forum Francoregimens terror mot minderåriga, vilken uppenbarligen grovt kränker dess proklamerade principer.

22 svenska organisationer, därav nio av de största kvinnoförbunden, deltog i den proteströrelse mot Franco som resulterade i att regeringen uppvaktades med ovanstående resolution. Internationella kvinnoförbundet för Fred och Frihet tog synnerligen aktiv del i arbetet. **LÅT OSS ÖVERALLT STÄRKA SAMARBETET FÖR ATT NÅ STÖRSTA MÖJLIGA EFFEKTIVITET I KAMPEN FÖR STÖD AT DET REPUBLIKANSKA SPANIEN!**

Prenumerera på »Vi kvinnor». 1 kr. per sex nummer årligen

Svenska Kvinnors Vänsterförbunds "Meddelanden" n:o 3

Box 180 73, Stockholm 18. Postgiro 513 23

Katrineholm 1947. Katrineholms-Kurirens Tryckeriaktiebolag.